

22130091

HEBREW A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A : LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 8 May 2013 (morning)
Mercredi 8 mai 2013 (matin)
Miércoles 8 de mayo de 2013 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

כיתבו ניתוח מודרך של אחד מן הטקסטים הבאים. בתשובתכם עליכם להתייחס לשתי השאלות המוצגות:

1.

אני מתעוררת במיטה משונה.

היו לי הרבה מיטות, תמיד משונות.

מיטת ילדותי הלבנה, האורטופדית, הקשה והריקה, שאמא שלי סיפרה, סיפרה וסיפרה עליה בגאווה. זה היה לפני שהמלחמה הייתה בעולם.

ומיטת הברזל הצרה שבחיבוריה שורצים פרעושים שמנים ומסריחים, ופרוש עליה מזרן דל, מדובבל, רוחש פשפשים, הממולא שער סוס נוקשה שמבצבץ מכל תפריו, קרעיו ובקיעיו - המיטה ששכבתי בה בין אמא שלי ואבא שלי בגטו, בלבוב, כשהמלחמה הייתה בעולם. בד הריפוד של המזרן ההוא היה עשוי פסים-פסים, כחולים ולבנים, דוגמה שעדיין לא הייתה אז באופנה - אופנת הבגדים של האסירים במחנות הריכוז, ששימשה השראה לעיצוב המעוון של כריכת הפנקס שהפיקו בני-האדם היהודים ממשרד האוצר של מדינת היהודים לבני-האדם היהודים שהגרמנים לא הצליחו לרצוח: הפנקס של נכי הנאצים. בהזדמנויות שונות, כמו בתור לקולנוע או לקופת חולים, הייתה אמא שלי שולפת את הפנקס הזה, מנופפת בו וקוראת, "אני נכת נאצי, אני נכת נאצי," ואז, לפעמים, עשו לה פרוטקציה. הדבר היה כשהמלחמה כבר לא הייתה בעולם.

והספסל הצר הסמוך לאורווה, שמושבו מורס בלילה וחללו הפנימי - הדומה לארון מתים - מלא קש מעוך המשופע בחרויני עכברים ובחרקים זעירים מכל הסוגים. בתוך החלל הזה ישנתי בכפר, כשהייתי אִיֶרְנָה סְרָמְט, ילדה נוצרייה, והמלחמה כבר הייתה בעולם.

והמרבץ בפינת קיטון המחבוא של אמא שלי ואבא שלי: ערימת כרים קלושים, שמיכות ממורטטות, סמרטוטים בלויים ומיליוני כינים של ראש ושל בגדים. אמא שלי, אבא שלי ואני התחבאנו שם, במרבץ הזה, מהגרמנים, והמלחמה עדיין הייתה בעולם.

והכורסה - הכורסה היקרה שלי, המרופדת קטיפה כחולה, שהתקין הנגר-האמן פאן סְטולארצ'יק. זה כבר היה אחרי שהמלחמה הייתה בעולם, בקֶרְקוֹב היפה.

ושתי המיטות הלפני אחרונות שלי. המיטות שלי בהפלגה לכאן, הפלגת האימה בגלילה המגעילה. שני דרגשים, בעצם. הראשון היה בבטן האונייה שהתנדנדה בים הסוער ועימה התנדנדה מעלי הפרוטזה של הגידם הסנטימנטלי שנטפה מיץ פטל והדיפה ניחוחות של נקניק פולני עתיר שום: היא התנדנדה בעודו מתבונן בפֶּאֶנְנָה ריטה ששכבה בדרגש התחתון מצד שמאל, ובהפגנת מיומנות לולינית ניסתה לפשוט את החולצה הירוקה וללבוש במקומה את החולצה הירוקה עם הנקודות, ותוך כדי כך התגלה הקורסט שלה ועימו בשרה הלבנבן שגלש מכל אחת מאלף הלולאות שדרכן היה מושחל השרוך הוורוד. שרוך ורוד, בהחלט לא לבן, גם לא אדום כמו השרוך של החולצות הכחולות העולות על כל העדיים שזכיתי להכיר לאחר מכן, או ירוק כמו השרוך שצבעה אמא של טֶדְאוּש בצבע מאכל לטדאוש - או טֶדְי - שכעבור ארבע שנים ארוכות מאוד כמעט אתנשק איתו.

אלונה פרנקל, נערה (2009)

(א) איך מגלות המיטות עובדות על מהלך חייה של הדוברת?

(ב) באילו דרכים משתמשת המספרת ליצור תגובה אצל הקוראים?

בְּשֵׁנֵי קוֹלוֹת

בְּכוֹרֵי וְרֵאשִׁית-אוֹנֵי
 בְּנוֹחַ כֶּף יָדוֹ שֶׁל יֶלֶד בְּכַפּוֹ שֶׁל אָב
 שִׁים יָדָךְ בְּיָדֵי
 בּוֹקֵעַ אוֹר-תְּהוֹם בְּאַפִּיקֵי הָאִישׁוֹנִים
 בְּשֵׁר מְבֹשְׂרֵי 5
 רוֹחֵץ כְּטֵל הַטּוֹב אֶת הַפְּנִים הַשׁוֹחֲקוֹת
 אֵיךְ אֶכְלָא אֶת הַחֲמֵלָה
 כֶּף הַיֶּלֶד קִטְנָה, כֶּף הָאֵב גְּדוּלָה
 הָעוֹלָה עַל גְּדוֹת-אֶצְבָּעוֹתַי?
 עֲצָמוֹת-הַלָּסֶת שׁוֹחֲקוֹת אֶת הַחֵיוֹךְ 10
 בְּנֵי, בְּנֵי
 וְהֵיֶלֶד מְשִׁיב אֶת אֲבֵדֹת-כְּפוֹ.
 אֵל תִּסּוּג יָדָךְ!

ט' כרמי (1994)

(א) דונו במבנה השיר וכיצד הוא תורם למסר שלו.

(ב) דונו ביחסי הגומלין (אינטראקציה) כפי שהם משתקפים בשיר.